

מ"ת 19001/12/22 - מדינת ישראל נגד סעיד מחאמיד (עציר)

בית משפט השלום בחדרה

מ"ת 19001-12-22 מדינת ישראל נ' מחאמיד(עציר)
תיק חיצוני: 5231/22

בפני כבוד השופטת יפעת אונגר ביטון
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב סעיד מחאמיד (עציר)

החלטה

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ושיבוש מהלכי משפט, עבירות עפ"י סעיפים 7(א) ו- 7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 ו- 244 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד לסיום ההליכים המשפטיים.

לפי האישומים, בכתב האישום המתוקן, בתאריך 25.11.22 סמוך לשעה 19:00, שהה המשיב בחדר המשמש כמחסן, המצוי בסמוך לבית אביו בשכונת מחאמיד באום אל-פאחם, כאשר מימין לדלת המחסן קיים פתח, הנראה כ"כספומט" וכאשר על דלת וקיר המחסן הוצמד דף עליו נרשם מספר טלפון סלולרי. נטען כי באותה עת החזיק המשיב במחסן, שלא כדין וללא היתר, סמים מסוכנים, מסוגים שונים (לרבות, קנאבוס, חשיש, קוקאין ו"נייס גאי") באריזות נפרדות, במשקלים שונים, כמפורט בסע' 3 לכתב האישום. עוד החזיק המשיב במחסן משקל לשקילת סמים, שתי חבילות של שקיות ניילון קטנות וקופסת פלסטיק פתוחה ובה 381 גרם במזומן.

המשיב מואשם עוד, כי בשעה שהגיעו שוטרים למחסן, ובכוונה למנוע או להכשיל הליך שיפוטי, השליך חלק מהסמים אל האסלה והדיחה במים. כן השליך את אחת האריזות ובה סם מסוכן מסוג חשיש מבעד לפתח הכספומט.

בבקשה נטען כי המבקשת מחזיקה בראיות לכאורה המצביעות על אשמתו של המשיב ויהיה בהן להביא להרשעתו. בין היתר: דו"חות פעולה של שוטרים שהשתתפו בחיפוש (אשר נערך לפי צו בימ"ש), תפסו את הסמים, הבחינו במשיב בחדר השירותים במחסן, שמעו את הדחת האסלה ותפסו את הסמים בצינור הביוב בתכוף לכך; עדות של מי שצלצל אל מספר הטלפון שנרשם על הדף שהוצמד לקיר המחסן ומסר כי רכש מהמשיב עצמו, מספר פעמים, סם מסוג "נייס גאי" במחסן המדובר; חו"ד מעבדה על סוגי הסמים.

מנגד, טען ב"כ המשיב כי אין די בחומר החקירה על מנת להעמיד תשתית ראייתית לכאורה לאשמתו של המשיב.

לדבריו, המדובר במחסן המצוי סמוך לבית אביו של המשיב, מרוחק כ- 10 דקות נסיעה מבית המשיב, פרוץ ופתוח לכל, ונמצא בשימוש כל בני המשפחה. טענתו זו של המשיב נתמכת בעדויות שנגבו מאביו ומאחיו.

מוסיף ב"כ המשיב וטוען כי נסיבות הגעתו של המשיב למחסן עלו בחקירותיו, כאשר התמיד וחזר על גרסתו ולפיה הגיע למחסן בו מוחזקים ציוד וכלי עבודה, כדי לקחת רתכת ואלקטרודות לצורך תיקון אחד השערים בביתו. עדות זו של המשיב נתמכת בעדות שנגבתה מאחיו, שסיפר שכך אמר לו המשיב.

עוד הוסיף, שגרסת המשיב לגבי התמהמהות בפתיחת דלת המחסן (שהייתה סגורה באמצעות קרש) נובעת מחששו הגדול. לדידו לא זיהה תחילה כי מדובר בשוטרים וחשש שאחרים הגיעו למקום על מנת לפגוע בו. המשיב חזר וטען כי הוא אדם מאוים מסוכסך עם אחרים, ואף נורה פעמיים.

אשר להפללתו לכאורה של המשיב ע"י איברהים מחאמיד (מי שרכש ממנו לכאורה, במחסן האמור, סם מסוג "ניס גאי" לא פעם, לאחר שקבעו באמצעות הטלפון הסלולרי שמספרו רשום על המחסן), נטען כי הלה לא זכר את מספר הטלפון במלואו, אלא רק את הסיומת, והגם שמסר את שם המשיב, לא נערך עימות או מסדר זיהוי תמונות, על מנת לוודא שאיברהים אינו טועה בזיהוי. יתר על כן, בחקירה נפל פגם מהותי בכך שחקירתו של אברהים לא תועדה בוידאו, בניגוד לכל יתר החקירות. כן הוסיף הסניגור, שלא נתפס ברשות המשיב הטלפון הסלולרי שמספרו נרשם על המחסן, ואין שום האזנה, הקלטה או תיעוד כלשהו של שיחות לכאורה בין אברהים למשיב.

לאחר שעיינתי בחומר החקירה, אני סבורה כי מתקיימות במקרה שלפני ראיות לכאורה ברף המספיק לשלב זה של ההליך. המדובר בדו"חות פעולה של שוטרים שהיו נוכחים בעת החיפוש, הבחינו במשיב עצמו בתוך המחסן, כאשר למרות גודלו אין שם איש מלבדו. יתר על כן, המשיב זוהה בחדר השירותים של המחסן סמוך למועד בו הודחו המים באסלה. עוד נמצאו שירי סם באסלה עצמה ובסמוך לה. לטעמי, הסמים נתפסו מיד לאחר שהוצאו מן המחסן, בין אם באמצעות הדחתם באסלה ובין אם השלכתם דרך חריץ ה"כספומט".

אמנם טען המשיב לשהות לגיטימית במחסן, בחיפוש אחר אלקטרודות לצורך תיקון שער ביתו. ברם, לא נהיר מדוע ינעל את דלת המחסן, שהיא דרך כלל פרוצה, באמצעות קרש, אם שהותו במקום לגיטימית.

בנוסף, המשיב נתפס במחסן לבדו כאשר חלק מהסמים היו גלויים, לרבות במקום ספציפי בו שהה - חדר השירותים. אני סבורה כי מכלול הראיות הנסיבתיות הנ"ל עשויות להוליך למסקנה אחת יחידה, והיא כי המשיב הוא שהדיח את הסמים באסלה והשליך חלק מהם מבעד לפתח הכספומט. איש מלבדו לא היה שם כאשר הגיעו השוטרים למקום, מה גם שעל פי אחד מדוחות הפעולה השוטר מבהיר כי הבחין במשיב עובר מפינה אחת של המחסן לפינה אחרת שלו.

השתהות המשיב בפתיחת הדלת, הגם שהוסברה ע"י המשיב בחשש לפגיעה בו, יש לה יסוד בחומר החקירה (זכ"ד השוטר דוד אטיאס), אך היא אינה מתיישבת עם העולה מדו"חות הפעולה מהם עולה שהשוטרים צעקו את המילה "משטרה" מספר פעמים תוך שביקשו לפתוח את הדלת.

סתירות עלו מהודעותיו השונות של המשיב. תחילה הרחיק עצמו מכל דבר שאינו חוקי, אך לאחר מכן קשר עצמו לסכינים שנמצאו במחסן וידע לתאר את המשקל שנתפס (הגם שטען כי הבלשים הביאו אותו לשם). גם עדות אברהים הקושרת את המשיב למספר הטלפון הסלולרי שנרשם על קיר המחסן, מחזקת את התשתית הראייתית לפיה המשיב הוא שהחזיק את הסמים במחסן, ולא אדם אחר. ודוק, המשיב לא הועמד לדין באשמת סחר בסמים ולכן, כאמור, עדותו של אברהים היא עדות לחיזוק בלבד. לכן, לטעמי, ובשלב דיוני זה, אין לייחס משקל יתר לכך שלא עומת עם המשיב, ולא נדרש למסדר תמונות.

טען המשיב כי צינור הביוב, בו מצאו השוטרים את הסמים, משמש את הבנין כולו. מדובר בזריית חול בעיני הקורא. כאשר התבקשו האב והאחים לתאר את המחסן (בניגוד לתיאור ביתו של האב), לא נטען כי מדובר במבנה שהוא חלק מבניין, אלא במבנה בודד. אין בחומר החקירה יסוד כלשהו לטענה כי המחסן מצוי בבנין עם יחידות דיור נוספות, וכי צנרת הביוב משותפת לכולן.

לאור האמור, באתי לכלל מסקנה כי התנאי הראשון - לפיו קיימות ראיות לכאורה - מתקיים.

אין צורך להרחיב בעניין עילת המעצר. במקרה דנא קיימות עילות מעצר מובהקות של סיכון לשלום הציבור, עילת מעצר סטוטורית הנובעת מהאישום בהחזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, קל וחומר מסוגים שונים ובכמויות לא מבוטלות, תוך שחלקם ארוזים במנות קטנות, ושל חשש לשיבוש מהלכי המשפט, מעצם הניסיון של המשיב להיפטר מהסמים מיד כאשר הבין כי ה"מבקרים" הם שוטרים.

חלופת מעצר - דומני כי אין זה המקרה המתאים לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר. אמנם, אין כאן אישום בסחר בסמים, אולם כלל הראיות מצביעות על כך שהמשיב מחזיק בסמים למטרת סחר ושלא לשימוש האישי - האריזות, הסוגים השונים, הכסף במזומן שהוחזק בקופסה פתוחה, המשקל, שקיות הניילון הקטנות, עדותו של אברהים - כל אלה מצביעים על כי העיסוק בסמים הינו מאורחותיו של המשיב. יצוין, כי המשיב העיד שאינו עובד ואינו מקבל קצבה וכי גם רעייתו אינה עובדת. המדובר באישום בעבירות חמורות. כמו כן, המשיב לימדנו כי אין ליתן בו אומן שעה שניסה לשבש את החקירה והמשפט, בכך שהדיח את הסמים באסלה וזרק אחת השקיות דרך אותו "כספומט". החשש מפני שיבוש המשפט, כאשר זהותו של אותו אברהים כבר ידועה למשיב מחומר החקירה (חרף טענתו כי אינו יודע במי מדובר) הוא ממשי.

למשיב עבר פלילי לא מבוטל, הגם שאינו כולל עבירות סמים. יחד עם זאת ברור כי ביצוע עבירות אינו שטח זר למשיב, וגם בכך יש לתמוך את המסקנה כי אין זה המקום להורות על חלופת מעצר, שהרי הרשעות וענישה קודמות, לרבות ריצוי מאסר בפועל, אינו מסוג הדברים המרתיעים את המשיב.

לאור כל האמור במצטבר, אני מוצאת לקבל את הבקשה ומורה על מעצרו של המשיב עד סיום ההליכים המשפטיים נגדו בתיק הפלילי.

ניתנה היום, דד' טבת תשפ"ג, 28 דצמבר 2022, במעמד
הצדדים.